

Wijkagent: 'Gaaf u soms naar de NSS-top?'

De ouders van een jongen die zich op vreedzame wijze inzet voor dieren werden in 2008 door de AIVD aangeraden hun zoon op het rechte pad te houden. Diezelfde jongen werd voorafgaande de nucleaire NSS-top gepolst om informant te spelen.

'Vanaf dat ik actief ben geworden in verschillende sociale bewegingen heb ik gemerkt dat de politie- en inlichtingendiensten vaak uit zijn op het winnen van informatie en het intimideren van actievoerders. Dit viel al snel op door uitvoerige ID-controles, dreigen met arrestaties en nog meer, maar ook door enkele meer persoonlijke ervaringen.

Op mijn 15de las ik een artikel waarin vermeld werd dat er toentertijd (zo'n 10 jaar geleden) jaarlijks in Nederland 500 miljoen dieren werden geslacht voor vleesconsumptie. Toen ik dat aan mijn moeder vertelde en mijn afschuw hierover uitsprak, zei ze dat ik dan maar vegetariër moest worden. Zo gezegd, zo gedaan en sindsdien heb ik nooit meer vlees gegeten. Een paar weken later vond er een protestactie plaats in mijn woonplaats waarover ik via een internetforum kennis nam. Daar ben ik op af gegaan en weer een paar weken later werd ik veganist.

Op een dag kwam ik thuis van school, ergens in januari 2008. Was nog woonachtig bij mijn ouders en minderjarig. Van een vriendin vernam ik dat de medewerkers van de geheime dienst AIVD bij haar ouders op bezoek waren geweest. Ik vond dit zeer opvallend aangezien zij naar mijn weten nooit deel had genomen aan 'gekke acties' of iets dergelijks. Nadat ik mijn moeder hiervan op de hoogte bracht, zei zij dat op dezelfde dag de AIVD'ers bij mijn ouders langs zijn geweest. Ze hadden zelfs het toen net verschenen AIVD-rapport 'Dierenrechtenactivisme: Springplank voor Europa' achter gelaten, met contactgegevens van Peter Aukes, 070 3178416 of 070 3178610.

De AIVD'ers waren voor mij gekomen, maar ik was onderweg naar school waardoor ze me nét mis waren gelopen, zo vertelden ze. Mijn moeder heeft ze binnen gelaten. Het kwam er toch vooral op neer dat ze mijn ouders wilden waarschuwen voor bepaalde groeperingen en personen binnen de dierenrechtenbeweging. Het was natuurlijk heel belangrijk dat ik wel op het rechte pad zou blijven. Ze konden eveneens aantonen aan welke demonstraties ik had deelgenomen, legale protestacties waarbij niets abnormaals was gebeurd.

Toen ik in 2010 op mijzelf ging wonen, samen met iemand anders,

bemerkten we op een ochtend in april dat een persoon met een camera voor ons kraakpand stond. De woning had van buiten geen 'opvallende kenmerken', behalve een paar stickers op de voordeur. Deze man bleek de dag ervoor ook aanwezig te zijn geweest bij een anti-bont protest in het centrum van Maastricht. Ook daar had hij ook een camera bij zich en stond gezellig te babbelen met de politie.

In februari 2014 stonden er plots twee agenten voor de deur van een van de huizen waar ik woon. Niet voor mijn voordeur, maar een van de burens. Aan de persoon die opendeed vroegen zij waar ik woonde en de buurman heeft dit helaas aan hen verteld. Op een later tijdstip kregen andere burens ook nog bezoek met de vraag waar ik was. De kraker die hen te woord stond, vertelde dat ik waarschijnlijk aan het werk zou zijn. De agent reageerde hierop met de mededeling dat ik rond 19:00 toch meestal wel klaar was met werken.

In de duisternis van de avond bevond ik mij in de woonkamer op de eerste verdieping, waarna het licht van een zaklamp naar binnen scheen. Ik zag op straat twee agenten staan, waarvan ik er één herkende als wijkagent Pascal Thewissen (bureau Wyckerpoort). Als kraakgroep hebben wij goed contact gehad met deze agent en hij heeft ons waar nodig altijd bijgestaan. De andere agent herkende ik niet, en hij heeft in het hele gesprek ook niets gezegd. Uiteraard kwamen ze niet voor niets, of ik even naar beneden wilde komen om te praten. Nee dus.

Wat hebben we als kraker altijd geleerd? Niet zomaar de deur open doen voor politie. Wat mij betreft kon het gesprek prima vanuit het raam gevoerd worden. Dit werd in eerste instantie door hen niet als wenselijk beschouwd, maar op het moment dat er geen voorbijgangers waren, kon het ineens wel. Het bleek om de NSS (Nuclear Security Summit 2014 in Den Haag) te gaan. Of ik daar komend weekeinde misschien ook naartoe zou gaan om te protesteren.

Ik heb daarop aangegeven dat ik dat nog niet wist en hen de wedervraag gesteld waarom ze dit van me wilden weten. Het kwam erop neer dat ze me 'dan konden begeleiden en een podium konden bieden'. Demonstreren zou natuurlijk mogen, maar het moest wel in goede banen geleid worden, zei onze wijkagent. Hij wilde mij de mailadressen van E. van Rijsselt geven die ik kon bellen zodra ik besloten had naar de NSS te gaan. (communicatie@limburg-zuid.politie.nl ook te bereiken op erik.van.rijsselt@limburg-zuid.politie.nl)

Ben politiek actief en interesse voor de protestacties tegen de NSS top had ik ook. Om daarvoor echter agenten langs te sturen om te peilen of ik wel of niet ga, riekt eerder naar intimidatie dan dat het een oprechte

poging is om een demonstratie netjes te laten verlopen. Een dergelijke poging laat zien dat de actiebeweging wel degelijk als een bedreiging wordt beschouwd door de overheid en dat demonstraties nog harder nodig zijn om meer druk te kunnen uitoefenen. Wat is de volgende fase, inchecken en uitchecken bij aankomst op en vertrek van een demonstratie?'

Buro Jansen & Janssen